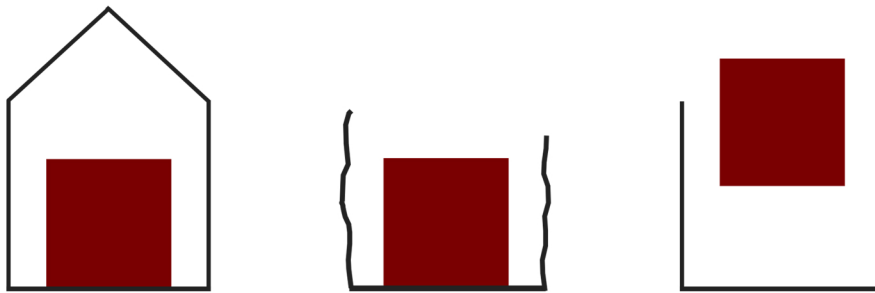

[Κτίριο μέσα στο κτίριο...]

...μια συμβιωτική σχέση ανάμεσα σε παρελθόν και μέλλον.]

Τριμέλης Επιτροπή: Αλκιβιάδης Πρέπης [επιβλέπων]
Μαρία Αναστασίου
Σαφώ Αγγελούδη

Ομάδα εργασίας: Ηρακλής Στιβαχτάρης | 601086
Ειρήνη Χαρά Τσετινέ | 601144

“Κτίριο μέσα στο κτίριο.

Μια συμβιωτική σχέση ανάμεσα σε παρελθόν και μέλλον”

Περίληψη

Αφορμή για την εκπόνηση της παρούσας εργασίας αποτέλεσε η συζήτηση σχετικά με τα μνημεία και τον τρόπο που επεμβαίνουμε αρχιτεκτονικά σε αυτά. Εξ αρχής μας κέντρισε το ενδιαφέρον το γεγονός ότι οι αρχιτέκτονες, κατά τη διαδικασία αποκατάστασης και επανάχρησης ενός ιστορικού κτιρίου, αποφασίζουν πολλές φορές και για διαφορετικούς λόγους, την δημιουργία μιας σύγχρονης κτιριακής μάζας ως προσθήκη στο παλιό οικοδόμημα. Μελετώντας διάφορα υλοποιημένα έργα μας προκάλεσαν ιδιαίτερη εντύπωση εκείνα που οι αρχιτέκτονες χαρακτήριζαν ως «**κτίριο μέσα στο κτίριο**». Παρατηρήσαμε πως αυτός είναι ένας όρος που χρησιμοποιεί ο κάθε συνθέτης για να περιγράψει το έργο του, χωρίς όμως να περιλαμβάνει ένα συγκεκριμένο θεωρητικό υπόβαθρο και κάποια συνολικά γνωρίσματα που ισχύουν σε όλες τις περιπτώσεις

Ακολουθήσαμε έτσι, μια αντίστροφη διαδικασία από τη συνηθισμένη, δηλαδή πρώτα μελετήσαμε πραγματοποιημένα έργα και μετά προσπαθήσαμε μέσω αυτών να αποσαφηνίσουμε ποια στοιχεία κάνουν μια προσθήκη «κτίριο μέσα στο κτίριο», καθώς δεν υπήρχαν θεωρητικά κείμενα σχετικά με την ορολογία αυτήν. Η συλλογιστική μας πορεία κινήθηκε από το γενικό προς το ειδικό. Πιο συγκεκριμένα άρχισε από την έννοια της ατομικής μνήμης και ανάμνησης, και τον τρόπο που η κοινωνία οδηγείται στην ανάπτυξη συλλογικής μνήμης. Η τελευταία σχετίζεται άμεσα με τη θεώρηση «ποικίλων έργων ως μνημεία και την εμφάνιση του όρου «αρχιτεκτονική κληρονομιά

Στη συνέχεια αναλύσαμε τον ρόλο του αρχιτέκτονα στην διαδικασία αποκατάστασης, την οποία θεωρούμε ως μια ειδική κατηγορία αρχιτεκτονικής σύνθεσης, καθώς επίσης σχολιάσαμε την επιλογή κατάλληλης νέας χρήσης και το πως αυτή είναι απαραίτητο στοιχείο για την ένταξη του παλιού κτιρίου στη σύγχρονη ζωή

Τέλος, προβληματιστήκαμε γύρω από τον διάλογο μεταξύ «παλιού» και «νέου», καταλήγοντας πως η συνδυαστική έκφρασή τους αποτελεί μια ξεκάθαρα σύγχρονη αντίληψη. Προκειμένου να καταστεί δυνατή η εξαγωγή συμπερασμάτων διαχωρίσαμε τα έργα σε τρεις διακριτές κατηγορίες «κτιρίου μέσα στο κτίριο». Στην πρώτη κατηγορία εντάσσονται έργα στα οποία η νέα προσθήκη βρίσκεται και αναπτύσσεται αποκλειστικά μέσα στα όρια του ιστορικού κελύφους. Στην δεύτερη κατηγορία ανήκουν έργα στα οποία οι αρχιτέκτονες έχουν σκόπιμα επιλέξει να διατηρήσουν την ερειπωμένη εικόνα του ιστορικού κτιρίου και να πραγματοποιήσουν μόνο τις αναγκαίες επεμβάσεις συντήρησης, με αποτέλεσμα να προκαλεί αντιθέσεις. Στην συνέχεια, η τρίτη κατηγορία περιλαμβάνει έργα στα οποία η νέα προσθήκη ξεπροβάλλει μέσα από το υφιστάμενο κτίριο σε μια προσπάθεια συνδυασμού της ανάγκης για περισσότερο χώρο με την απόδοση λύσεων στο ζήτημα της στέγασης

Συνοψίζοντας, οι παραπάνω κατηγορίες οργάνωσαν την αντίληψή μας σύμφωνα με συγκεκριμένα επαναλαμβανόμενα στοιχεία και θεωρούμε πως φέρνουν τις νέες μορφές δόμησης ως συνέχεια της αρχιτεκτονικής εκπαίδευσης και της θεωρίας

Λέξεις Κλειδιά: “Κτίριο μέσα στο κτίριο”, αποκατάσταση, ένταξη, αρχιτεκτονική κληρονομιά

Abstract

The cause for conducting this thesis is the discussion about the historical monuments and the architectural means, by which one can intervene in them. From the beginning of our research, we have been intrigued by the fact that many architects decide to create a contemporary volume as an addition to the old structure. While studying various completed projects, our attention was caught by those that the architects had characterized as a "**building within a building**". We noticed that this term can be used by a designer in order to describe his project, but does not include a specific theoretical background nor a set of attributes that apply to all cases

Thus, we followed a procedure in reverse to the usual. First of all, we studied realized projects and afterwards we attempted to clarify what elements make an addition a "building within a building", given that there were no theoretical reports about this particular terminology. This reasoning started from the concept of individual memory and the way that modern society has been led to the development of a collective memory. The latter is directly related with the declaration of a vast number of buildings as protected monuments and also with the appearance of the term "architectural heritage

Furthermore, we analyzed the architect's contribution in the rehabilitation process, which should be considered as a special category of architectural composition. Moreover we commented on the selection of an appropriate new function, which is in our opinion an indispensable element for the old building's integration to modern life. Finally, we reflected on the interaction between "old" and "new", concluding that their combined expression constitutes a distinctly modern conception. In order to draw conclusions, we divided a range of selected examples into three groups. The first one includes those cases where the new addition is located entirely within the boundaries of the old building. The second category consists of projects, in which the architects have chosen to preserve the ruined form of the historic structure and to carry out only the necessary maintenance work. Consequently, the final result evokes intense contradictions. In the context of the last group, are being presented projects where the new building emerges from the old's interior, in an attempt to combine the need for additional space with the reconfiguration of the missing roof

To sum up, the typology of the categories mentioned, organizes our perception according to particular repetitive elements and carries the new building forms as a continuity of architectural education and theory

Keywords: “building within a building”, conservation, building in context, architectural heritage